

Modrovoos

De dochter van Blauwbaard

Louis Couperus

Zij heette Fatma en woonde op ^{een van haar} een harer buitenverblijven, in de omstreken van Bagdad. Zij was Blauwbaard's dochter uit zijn eerste huwelijk en zij was een wonderschone vrouw; om haar manebank gelaat golfde heer blauwe haar als een mantel over hare tengere schouders heen ...

bělostnyj plet' haar křehký

porazěn, zabit Het is niet algemeen bekend, dat Blauwbaard een dochter had. Men meent algemeen, dat hij, kinderloos, verslagen door de broeders zijner laatste, ik meen negende, vrouw, die al zijn schatten geërfd zou hebben. Indien men, zo als ik, de geheime archieven der Sproke heeft doorzocht, zou men, zonder heel veel moeite, vinden dat Blauwbaard, met gekloofde schedel, stierf in de armen zijner dochter en haar alle zijne bezittingen na liet.

rozsekmuta lebka majetky odka'zal

naposlusně De jonge ^{sivokš} weze, de betoverende Fatma, had haar vader zeer lief gehad, zo als hij haar lief gehad had, hoewel zij zich nooit had kunnen verenigen met de wijze, waarop hij ^{zavřil se} zich bevrijdde van zijne vele ongehoorzame vrouwen. Zij vond deze wijze niet mild, niet edelaardig en eentonig van psychologie. Zij begreep heel wel, dat telkens hare nieuwe stiefmoeder had moeten bezwijken voor de verleiding *pokusien'* harer ^{zvedavost} nieuwsgierigheid. Zij ^{omlouvav} vergoelijkte niet haar vaders handelwijze en beschouwde die ook engszins als een niet te verontschuldigen uiting van sadisme.

De azuur gelokte Fatma, als jonge weze, bleef ^{kniže u' poddani'} eenzaam tussen hare ontelbare rijkdommen en al hare dienaren en slaven, die als met een vorstelijke hofstoet haar omringden. De aanzienlijke families te Bagdad, aan het hof van de Khâliëf, spraken veel over de jonge, rijke, blauwharige, maar, trots hare onmetelijke schatten, begeerde er geen haar ^{praf si. za zonu} tot bruid voor een zoon of neef. Hare lokken wekten te veel herinnering op aan de verschrikkelijke dingen. Zodat de schone Fatma alleen bleef, op hare onyxen terrassen, die tussen dadelbos en rozetuinen neêr traden naar hare kristalklaar spiegelende vijvers ... En zij dwaalde, eenzaam ook, terug tussen de onyxen zuilen der galerijen naar haar zomerpaleis, dat, met gouden en zilveren tichels geplaveid, ook met gouden en zilveren dakpannen was overdekt.

Tot zij de eenzaamheid niet meer harden kon en in ^{parenska'} maargdelijke liefde ontvlamde voor de opzichter harer hoveniers. Hij was een zeer knappe jongen, die van buiten kwam en het rustieke van zijn bedrijf gaf hem in Fatma's een weinig van oververfijning vermoeide ogen een onwederstaanbare bekooring. ^{nedola telna pčl'ativost} Zodat zij hem huwde, zonder zich te storen aan wat men van haar zeggen zou in de aanzienlijke Bagdadse families of aan het Hof van de Khâliëf. *zabyvat se / trápit se*

Fatma scheen zeer gelukkig. Zij vertoonde zich met haar ^{manžel} gemaal in alle statie en kostelijke bevalligheid te stad en te land, in tapijt-versierde gondels op de vijvers, in kussens-volle draagstoelen in de straten, met een stoet van slaven in de bâzars en zelfs op de feesten aan het Hof, waar zij om hare rang en rijkdom toegang had. Zij vormde met haar beminde Emin een betoverend schoon paar: hij, fors en jong, en glorifiërende in zijn nieuwe rijkdom - het type 'parvenu' bestond toen helemaal nog niet -, zij, schitterende van liefde en onschatbare juwelen, die flonkerden aan haar gazen tulband en de zoom harer mantels bezwaarden, terwijl hare azuren lokken met wondergrote parelen waren doorweven. En de aanzienlijke Bagdadse families ^{Litovali} betreurden reeds geen moeite te hebben gedaan Blauwbaards dochter te hebben gewonnen voor zoon of neef ...

zoiets als: zbohatlik